

Для того, щоб стати адвокатом, необхідно мати стаж у галузі права, а також пройти стажування у якості помічника адвоката й скласти кваліфікаційний іспит. Окрім цього, надання якісних послуг з представництва у суді забезпечується можливістю притягнення адвоката до дисциплінарної відповідальності.

Щоб відповідати вимогам часу, юрист, адвокат повинен підвищувати свій професійний рівень без перебільшення кожного дня, проводити моніторинг чинного законодавства України, оскільки воно також не стоїть на місці і постійно змінюється. Вивчати аналітику, судову практику, наукові матеріали. Наразі юристи, які не мають свідоцтв про право на зайняття адвокатською діяльністю, на відміну від адвокатів, фактично ніким не контролюються в частині відповідності свого професійного рівня вимогам, що повинні ставитись до юристів загалом і зокрема «судових». Час від часу це призводить до ситуацій в суді, які не прикрашають адвокатську професію. Боротися з подібними випадками і забезпечити підвищення якості юридичної допомоги в судах при належному підході може допомоги саме адвокатська монополія. З одного боку, щоб стати адвокатом, юрист за умовчанням має відповідати певним вихідним критеріям. З іншого – кожен молодий юрист, якщо він бажає розвиватись і в перспективі досягати професійних вершин, має ставити перед собою орієнтири, одним з ключових моментів яких повинна бути саме належність до адвокатської спільноти. (Газета «Закон і Бізнес», інтернет стаття «Адвокатська монополія: що про це думають юристи?» від 08.04.2016.

Режим

доступу:

http://zib.com.ua/ua/122942advokatska_monopoliya_scho_pro_ce_dumayut_yuristi.html).

Проте, поряд з позитивними моментами існують і негативні. Введення цієї норми зовсім не означатиме, що українці будуть отримувати саме якісні адвокатські послуги. Наявність у юриста свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю не є запорукою його професіоналізму. Нажаль, реалії нашого життя показують нам, що не всі адвокати які мають свідоцтва є успішними та професійними юристами. Фізичні та юридичні особи повинні звертатися до адвоката, тому що у них є потреба у цьому чи бажання, беручи до уваги його репутацію та кількість виграних справ, а не тому, що законодавець не залишив їм іншого вибору. У зв'язку з цим складається враження, що запропоновані зміни спрямовані на захист інтересів адвокатів, а не простих громадян.

Також, це може призвести до збільшення витрат українців на судові процеси. Адже раніше у судових процесах могли брати участь звичайні юристи, які не мали адвокатського свідоцтва і послуги яких були дешевші, ніж послуги адвокатів.

Крім того, стати адвокатом дорого та занадто трудомістко. Враховувати необхідно й ту обставину, що вищевказані ризики можуть стимулювати певну частину юристів «піти в тінь» і надавати свої послуги неофіційно, що матиме негативні наслідки для економіки. (Газета «Закон і Бізнес», «Як інтеграція світових стандартів може переломитися в особливостях національної реалізації» В., –34-35 (1280-1281) 13.08—31.08.2016)

Крім того, обмеження є неприпустимим, оскільки зміни безпідставно звужують зміст та обсяг права на вільний вибір захисника, передбаченого статтею 59 Конституції.

Отже, порівнявши за та проти монополії адвокатури я прийшла до висновку, що дана реформа саме у такому вигляді не гарантуючи якості і рівня наданих послуг може лише збільшити витрати простих громадян на захист та представництво власних інтересів в суді, а тому введення її на даному етапі розвитку нашої держави вважаю передчасним.

Малькут О.М.

студентка 5-го курсу факультету адвокатури

Національного університету «Одеська юридична академія»

ПРОБЛЕМИ, З ЯКИМИ ЗІШТОВХУЄТЬСЯ АДВОКАТ-НОВАЧОК У СВОЇЙ ПРАКТИЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Адвокат, який щойно приступив до своїх професійних обов'язків, не може не зробити помилку. Заголовок «Досвід, син важких помилок» підійде для початку автобіографії будь-якого фахівця. Запорука успішності для представників більшості професій, у тому числі професії адвоката - навчитися на своїх помилках і не повторювати їх більше у майбутньому.

Адвокатська діяльність - незалежна професійна діяльність адвоката щодо здійснення захисту, представництва та надання інших видів правової допомоги клієнту. (Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 05 липня 2012 року №5076-17 // Відомості Верховної Ради. – 2013 р. – № 27. – Ст.282).

Здійснюючи захист, представляючи інтереси свого довірителя та надаючи інші види правової допомоги клієнту, адвокат повинен уникати будь-яких проблемних ситуацій, що зможуть завдати шкоди інтересам клієнта, своїм інтересам та інтересам адвокатури в цілому.

Проте, у практичній діяльності особи, яка щойно стала адвокатам, так званої адвоката-новачка, таких проблемних ситуацій, нажаль, уникнути досить важко, в силу недостатності професійних навиків, зайвого оптимізму чи навпаки надмірної обережності та скромності.

Узагальнюючи, можна сформулювати основні, типові проблеми з якими зіштовхується адвокат-новачок здійснюючи свою професійну діяльність.

Отож:

- Надмірна довіра клієнту

Досить часто адвокат-новачок приступаючи до своїх професійних обов'язків «поринає у справу з головою». Кожна справа - це люди і їх переживання, нещастя і біль. Так, справді адвокат завжди повинен залишатися людиною, вміти співчувати і переживати, але в розумних межах. Через глибокі переживання адвоката за свого довірителя найчастіше виникає надмірна довіра до нього, що буде тільки перешкоджати здійснювати адвокату свою діяльність ефективно.

Тільки досвід допомагає адвокату прийняти і зрозуміти, що слова будь-якого, навіть самого чесного на вигляд і беззахисного довірителя, вимагають аналізу і ретельної перевірки. Особистого ставлення до справи допускати категорично не можна, інакше адвокат буде «сліпо слідувати» клієнту.

- Взяття на себе великого обсягу роботи

Оцінити обсяг майбутньої роботи важко не тільки адвокату. Це, мабуть, сама типова помилка будь-якого фахівця в будь-якій сфері. Досить часто адвокати, які тільки розпочинають свою професійну діяльність, беруться за будь-які справи, навіть заздалегідь програвши, використовують конфіденційну інформацію, отриману від клієнтів, задля досягнення комерційного розвитку та отримання особистої вигоди. (Череватюк В. Б. Адвокатська етика і практика: невідповідності та шляхи їх подолання / В. Б. Череватюк, А. В. Рогатюк // Юридичний вісник. - 2013. - № 4. - С. 36-40. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npna_u_2013_4_9).

У підсумку адвокат набирає таку кількість справ, впоратися з якими йому не під силу. Занадто багато часу йде на вивчення матеріалів, підготовку документів.

В кінцевому висновку - немає жодних результатів. Адвокат ризикує розпочати свій професійний шлях з негативної практики, яку потім він буде болісно долати, в тому числі психологічно.

Адвокату-новачку варту починати практику з участі у не дуже складних справах.

- Надмірна довіра до справедливості судових органів

Типовою помилкою новачків досвідчені адвокати називають зайву надію на адекватну оцінку судом його праць і витрачених емоцій. Легко розчарувати початківця адвоката може зайва «прихильність» суду, наприклад у кримінальному провадженні, до сторони обвинувачення. А якщо згадати статистику, яка демонструє явну перевагу обвинувальних вироків над виправдувальними, то адвокату потрібно бути готовим до таких ситуацій і вміти адекватно на них реагувати. Адвокату потрібно завжди пам'ятати, що для судді ця справа – лише одна з багатьох.

- Надміру швидке реагування на помилки сторони суперника

Виявляючи процесуальні помилки, адвокат-новачок тут же спішить їх оскаржити. В результаті кількість томів справи росте, а процес затягується на місяці і навіть роки.

Досвідчені адвокати радять не подавати скарги на дії слідчого, прокурора якщо їх підсумком буде тільки усунення помилок в обвинувальному акті. Доцільніше буде їх збирання та очікування суду. Та й на суді не потрібно викладати всі ці порушення, краще дочекайтеся

влучного моменту. Грамотна робота з поданням порушень допоможе, наприклад, визнати доказ неприпустимим.

- Надмірне витрачання емоцій

Надмірно емоційна реакція на порушення процесуального закону з боку процесуального суперника, переживання за власну позицію в справі - все це тільки заважає адвокату адекватно оцінювати обставини справи і виробити послідовну тактику захисту. Недаремно говорять, що успішний адвокат, той, що нікуди ніколи не спішить, є спокійним і не проявляє зайвих емоцій.

Інколи надмірна емоційність набуває виразу зухвалості, надмірної самовпевненості та, навіть, агресивності, що є порушенням адвокатської етики і за що адвокат в обов'язковому порядку повинен бути притягнений до відповідальності.

Можна навести приклад з практики:

Апеляційний суд м. Києва ухвалою від 15 лютого 2013 року встановив, що «...адвокат у судових засіданнях, в порушення ст.ст. 13, 53 Правил адвокатської етики, допускає неетичні, а у деяких випадках, і відверто цинічні та образливі вислови щодо правової некомпетентності складу суду, прокурора у справі, які висловлює на підвищених тонах у присутності підсудного, інших осіб, вільних слухачів, представників ЗМІ, висловлює погрози щодо написання скарг в різні інстанції, посилаючись на прізвища Голови ВККС України та Голови Вищої Ради Юстиції України як на осіб, які йому особисто знайомі та можуть здійснити вплив на судовий процес». (Державний реєстр судових рішень [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Page/1>).

- Не досягнення єдності цілей із довірительом

Важливим є щоб клієнт та адвокат дивились в одному напрямку. Адвокат повинен будувати свої відносини з довірительом опираючись, в першу чергу, на його інтереси та побажання, саме це дозволить правильно з'ясувати суть проблеми, визначити основні аспекти, на які й буде направлена робота адвоката.

Пункт 4 статті 9 Правил адвокатської етики говорить: «Адвокат не може представляти, захищати клієнта чи надавати йому правову допомогу, якщо інтереси клієнта суперечать власним інтересам адвоката». (Правила адвокатської етики від 17 листопада 2012 року // Відомості Верховної Ради. – 2013 р. – №48. – Ст. 17). Тобто, якщо не буде досягнуто єдності цілей, інтересів між адвокатом та клієнтом, то адвокат повинен відмовитись від надання допомоги клієнту, щоб уникнути конфлікту інтересів.

- Недооцінка процесуального суперника та інших.

На останок, хочеться зазначити, що адвокат-новачок буде помилятися в будь-якому випадку, що, звісно, потягне за собою чимало проблем. Проте, це нормально, як і для будь-якого іншого фахівця-початківця. Досвідчені адвокати радять аналізувати свої помилки та проблеми, що трапляються, запам'ятовувати ефективні шляхи вирішення проблем. Найважливішим є те, щоб ці помилки не стали нормою в подальшій практиці і не вплинули на психологічний настрій адвоката.

Микитин М.В.

*студентка 5-го курсу факультету цивільної та господарської юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗШИРЕННЯ ПЕРЕЛІКУ ВИДІВ АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ХОДІ РЕФОРМУВАННЯ ІНСТИТУТУ АДВОКАТУРИ

В демократичному світі, ставлення держави до адвокатури, незалежність, самоврядність і професійна спроможність адвокатури демонструє рівень реальної поваги до прав людини і верховенства права.

Українська адвокатура вже багато років знаходиться в стані реформування, тому наявність проблем, як на законодавчому, так і на виконавчому рівні, пов'язаних з адвокатською діяльністю, негативно впливає на виконання адвокатурою її конституційних завдань.

В умовах інтеграційних процесів, спрямованих на вступ України в ЄС, розвиток української державності, демократичних, правових цінностей, постала проблема вдосконалення законодавства про адвокатуру та адвокатську діяльність в цілому. Окрім того, сучасні суспільні